

OFFLINE - NR.1 - 2019

TAKE ME ONLINE

Offline er et tidsskrift for
linjeforeningen Online.

REDAKTØR:
Anniken Syvertsen
anniken.syvertsen@online.ntnu.no

MARKED:
Sigrun Nummedal
sigrun.nummedal@online.ntnu.no

ØKONOMI:
Mathias Fossum

GRAFISK PROFIL:
Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

LAYOUTANSVARLIG:
Sebastian Ellefsen

FORSIDE:
Elias Vågan

MEDVIRKENDE:
Anniken Syvertsen
Aslak Hollund
Benedicte Myrvoll
Claus Bugge
Egil Uggerud
Elias Vågan
Endre Ulberg
Håkon Halldal
Hanne Brynildsrud
Julie Motland
June Folkestad
Kai Dragland
Martin Bjerke
Mathias Fossum
Peter Rydberg
Phajsi Halvorsen
Sebastian Ellefsen
Thomas Fernandez
Thomas Rankin

TRYKK:
Copy Cat
Opplag: 284
Dato: 07.03.2019

KONTAKT:
Redaksjonen, prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7491 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no/offline>

Redaktørens

Her er årets første utgave av Offline! Hvis du, som mange andre, har kommet inn i den kalde, lange vinterdepresjonen så håper jeg at denne utgaven kan gi deg et lite lys i hverdagen. Her kan du lese om det store eventyret “Åre-turen”, men også om hva som skjedde her i Trondheim da resten av informatikk-studentene hadde forlatt byen. Og så klart mange andre spennende artikler.

I denne utgaven er to av artiklene skrevet av informatikere utenfor redaksjonen, og som vanlig vil jeg både informere og oppfordre til å ta kontakt hvis det er ønske om å bidra til fremtidige nummer av Offline. Eller hvis du bare har forslag til hva noen av utgavene burde inneholde.

I skrivende øyeblikk er jeg dessverre litt redusert etter gårsdagens kryssfest. Jeg hadde lovet meg selv å ta det pent, som jeg uten unntak gjør hver gang jeg skal ut i en hverdag, og som jeg uten unntak ikke er så veldig flink til. Foreløpig har vi kun rukket å komme oss til februar, og jeg tror at jeg allerede har vært på flere bedresser og kurs i år enn jeg har de andre semestrene tilsammen.

Som student er det ofte utfordrende å se på kalenderen sin som til alle tider er full av

arrangementer og skole. Selv er jeg til alle tider ekstremt stresset over alt jeg burde ha gjort, og bruker gjerne noen timer på å sitte å stresse over det, istedenfor å faktisk gjøre det. Hvis noen der ute opplever det samme som meg, anbefaler jeg å trekke pusten dypt og ta et steg tilbake for å få et overblikk over situasjonen. Det kan være vanskelig å vite hvor man skal starte, men hvis man lager en oversikt over alt som skal gjøres og bare begynner et sted, er dette en god start! Ikke bruk energi og krefter på å være stresset for alt som skal gjøres, du må jo gjøre det til slutt uansett, så bare sett i gang. Så sparer du deg selv for mye energi, og kanskje litt hårtap. (Plis si at jeg ikke er den eneste som røyter mer når jeg blir stresset?)

Ellers så håper jeg at 2019 blir et magisk år for alle der ute! Kos dere med artiklene, så er vi snart tilbake med flere.

PS: hvis du ikke får nok av artiklene våre, husk at det jevnlig publiseres nye, eksklusive artikler på OW!

Anniken R. Syvertsen
Redaktør, Offline

Innhold

6. Online i Åre 2019

Online var i Åre igjen, hvem skulle ha trodd!?

8. Gjenglemt Hjemme

Hva skjer når resten av Online drar til Åre?

10. Catch IDI

Hva gjør foreleserne når de ikke foreleser?

12. #ekstraordinært_erfaringskriv

En prokomleders år i hovedstyret

14. Online på Crossfit

Uff da

16. Kosegruppa

Et nærmere syn på en av facebooks mange sære grupper

18. Aktivitetsside

Som alle magasiner med respekt for seg selv har Offline nå fått kryssord

20. Nostalgisk Jul

Hvem trenger vel ikke litt nostalgi i hverdagen?

22. How To Masteroppgave

Bjerke er tilbake med PSAs om master

24. Kokebok for Informatikere

Hvordan lage mat når det eneste du har er en PC

26. Output fyller ett år

Eksklusivt intervju med Onlines elskede band

28. Harry Potter and the Candy Addicted Nacrcissist

Akkurat hva det høres ut som

30. Filmanmeldelser

Offlines klassiske filmanmeldelser, nå animert

32. Gløssip

Offline kommer med den seneste sladderer

STYREORD

Nå er det ikke lenge før jeg er ferdig som leder, men Online fortsetter videre uansett. Jeg tenkte jeg skulle bruke det siste styreordet mitt til å fortelle om en av de kuleste tingene som skal skje etter jeg går av som leder. 2019 er nemlig året da UKEtoget skal gjenoppstå.

UKA er alle trondheimstudentenes festival. Det er da vi viser byen og verden hva vi studentene kan stelle i stand. UKEtoget er den faktiske markeringen av dette fenomenet. UKEtoget er der vi viser Trondheim at først og fremst så er dette studentenes by, i alle fall under UKA. Toget er en parade der linjeforeningene og andre studentorganisasjoner har bærer, biler, flåter eller annet opplegg som vi drar med oss gjennom Trondheims gater.

Ofte er innslagene til linjeforeningene relatert til det de studerer. Tidligere år har vi blant annet sett HC som kjører et gigantisk kjemisk eksperiment gjennom byen og marin bygget et år en diger båt formet som et havmonster. Den ble også sjosatt som en del av paraden. Toget avsluttes på torget der byggstudentene tradisjonelt har heiset opp et kjempehøyt tårn som leder for Samfundet klatrer opp i. Tanken er at han skal stå høyere enn Olav Tryggvason og erklære Trondheim for beleiret av studentene.

UKEtoget ble startet samme år som UKA, i 1917. Tradisjonen holdt hele veien frem til 2001 da den ble avviklet. Men nå skal altså UKEtoget gjenoppstå. Lørdag 5. oktober samles 3000 studenter for å feire studenttilværelsen ved å traske gjennom sentrum. Trondheim kommune er med som støttespillere og synes dette er kjempespennende. Det er snakk om at vi kan få låne trailere til å bygge flåter med, og vi har

sentrum til vår disposisjon. Det blir også storfest på Samfundet hvor festen fortsetter etter paraden.

Hva skal Online gjøre i paraden? Hva bygger vi som representerer våre studenter? Hvordan gjør vi dette så kult som overhode mulig? Hvis du har lyst til å hjelpe med å svare på disse spørsmålene, så følg med. Planen er at i løpet av mars så setter vi ned en gruppe som skal starte arbeidet med forberedelsene og etterhvert utvider vi sikkert med byggecrew også. Her er alt nytt, så det er kjempekult med innspill!

Helt til slutt så legger jeg igjen en lenke til en side med masse videoer fra gamle tog. Ta en titt for å se hva slags syke påfunn de før oss hadde.

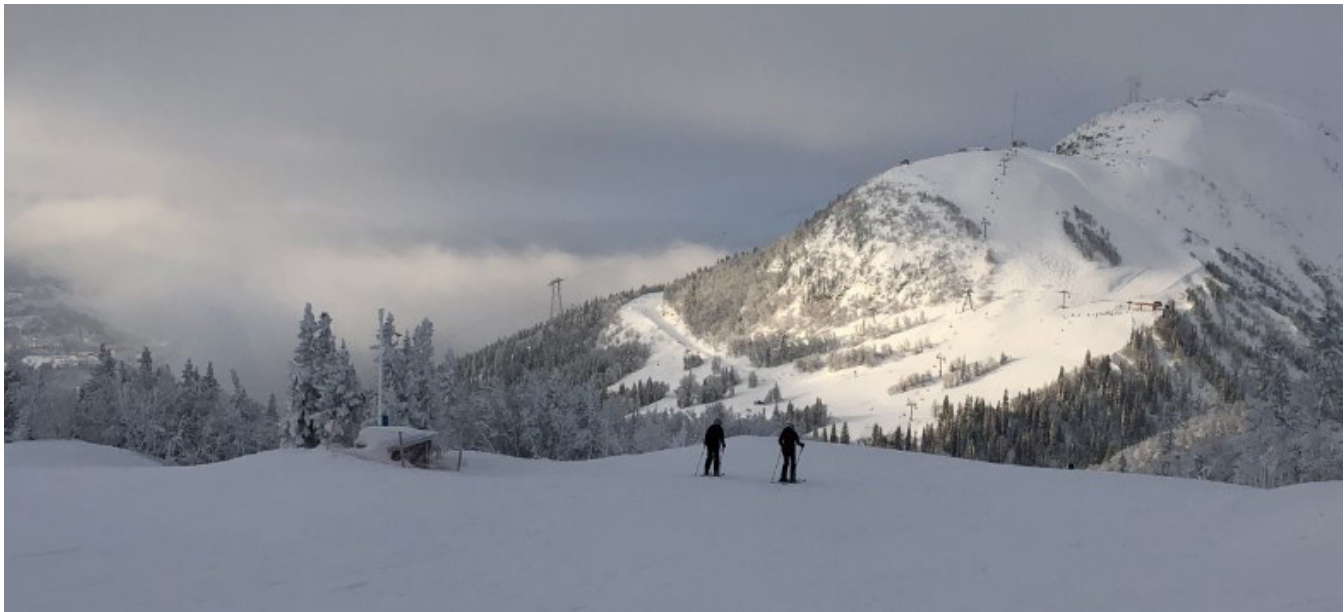
A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mikael Halland'.

Linn hjelper barn
over hele verden å
lære seg å lese og
skrive gjennom prosjektet
Global Digital Library

knowit.no/karriere

knowit

Online i Åre 2019

Kl. 12 den 10. januar 2019, bare noen dager etter at det nye året hadde startet, stilte vi opp utenfor Hovedbygget ferdigpakket for en firedagers tur til Åre. Da bussene åpnet dørene, fant vi plassene våre, spente på setebeltene og gjorde oss klare for det vi hadde hørt kom til å bli årets tur.

Brunkulla

Bussturen bort var for noen et skikkelig vors, mens for andre en god oppladning til den kommende helgen. Etter et par timer hadde vi et aldri så lite stopp på Coopen for litt hamstring av bacon og capri-sun, før vi kjørte videre mot årets fantastiske herberge: Brunkulla. Ikke bare var hyttene utstyrt med badstuer, de hadde også fantastisk beliggenhet til alt man måtte trenge, Systembolaget, Bygget og ikke minst Max.

Da alle var innlosjert med bagasje og matvarer, var det på tide å finne frem yttertøyet igjen. Man kan jo ikke gå fire dager i Åre uten noe å drikke? Vi tusla ned til systembolaget med tidenes handleliste, og møtte en stor gjeng der i samme ærend. Det var litt av et

syn som møtte oss, for å si det mildt. Butikken var fylt til randen av tørste studenter med et storstipend nylig overført på konto. Ingenting tydet på at noen hadde planer om å spare på flesket. Handlekurver sto overfylte, og det var så vidt man kunne ta seg frem uten å velte noen av de tett oppstilte hyllene med drikkevarer. Likevel kom alle seg trygt ut før stengetid, og foran oss lå den forferdelige veien tilbake til hytta.

Poltur

Å dra på «poltur» har aldri gitt mer mening enn da vi bar de tunge plastposene fulle av billig øl og sprit opp den snøfylte bakken i kraftig motvind. Det tok dermed noe lengre tid enn turen til, i og med at man måtte legge inn en del pauser for å ikke ende opp beseiret i en grøft. Da vi endelig kom frem til hytta etter 20 minutter med strev, føltes det ut som vi nettopp hadde utført årets bragd, og etter en deilig middag kunne vi nyte vår seier med det som kom til å bli den første av mange fester.

Fredagen skulle vi få bli bedre kjent med sykepleierne fra Nutrix, da det ble arrangert vorslotteri mellom hyttene. Dette resulterte i at kjønnsfordelingen var nærmere 50/50 enn noen gang, og samtlige

hadde det veldig koselig, skal vi tro ryktene. Det ble hoppedansing og skrikesynging til allsanger fra de siste 30 årene, og folk hadde fått på seg både partybriller og partyhatter for anledningen. Stemningen fikk derimot en brå slutt da vekterne kom og meddelte at vi hadde det litt for gøy. Mange fant derfor veien til Bygget, der festen kunne fortsette frem til klokka slo nach.

På denne måten fortsatte resten av helgen til vi endelig satt på bussen med tidenes hangover. Likevel er det ikke alle som bare drar til Åre for fest og fyll. Flere tar med seg ski og utstyr for å få noen gode turer i bakken og koser seg der frem til afterski kl. 16.00. Lokalet var full dag etter dag med folk kledd i sitt flotteste «nettopp vært i bakken» tøy, og liveband stilte opp med så mange gamle slagere at man ikke kunne unngå å synges med. Noen dro også på Åres egne badeland/sauna opplevelse, for litt forfriskning etter

harde kvelder. Dette kan anbefales på det varmeste om man ønsker litt avslapning mellom slagene.

God start på Åre(t)

Åre skuffet ikke, og på tross av en litt slitsom hjemtur for mange, virker det som at onlineerne i år som før har fått en god start på det nye året. Turen resulterte i blant annet total forvirring over hvor store føtter noen faktisk kan ha, en litt lang bot, og ekstra praksis for sykepleierne da flere kuttet seg på diverse lemmer. Det viste seg også at det var vanskelig for mange å holde på sine respektive eiendeler i denne elleville hytte-til-hytte-festing, og det er fremdeles uvisst om noen faktisk har sett de bortkomne jakkene, skoene eller buksene. Alt i alt gir jeg Åre 2019 48/49 snøfnugg.

TEKST: BENEDICTE MYRVOLL

BILDER: DIVERSE ONLINE

Gjenglemte Hjemme

Når alle har dratt til Åre, er det minst like fint å være igjen i Trondheim.

Når du er en litt forvirra førsteklasing som ramler inn i online en gang i august, tar det ikke lang tid før du er inneforstått med hvordan man skal oppføre seg som riktig onliner. Du skal helst bare spise mama, ikke drikke annet enn pk og ha spilt smash siden du kunne gå. Likevel, dypt der inne i onlines aller helligste hviler den gyldne regel, som uansett vær og vind er ukrenkelig.

Nemlig Åreturen.

Allerede her fikk jeg et problem. Aldri hadde jeg spilt Smash, og jeg skulle ikke til Åre. Det eneste jeg var flink til var pk-inntak. Da jeg omsider ble konfrontert med om jeg skulle være med eller ikke, var det som om tiden stoppet opp for deltakerne som allerede hadde bestilt billett på sekundet. Selv om jeg følte jeg bygget opp argumentene mine grundig, var det ingen tvil om at dette var foreningsforræderi på det aller groveste.

Grandiosa

Når det ene kommer til det andre, skal det sies at man går glipp av minst like mye når man forlater Trondheim. Egentlig synes jeg det bare blomstrer positive ting frem når studentene drar til Sverige. Grandiosa går konk, aksjeprisen til Trønderenergi stuper fordi ingen steker Grandiosa, det siger frisk luft inn i Bodegaen, og politiet får så lite å gjøre at de nærmest får seg selv til å tro at nærpolitireformen er

en suksess. Med andre ord er det fint for Trondheim at vi tillater oss selv å dra til Åre.

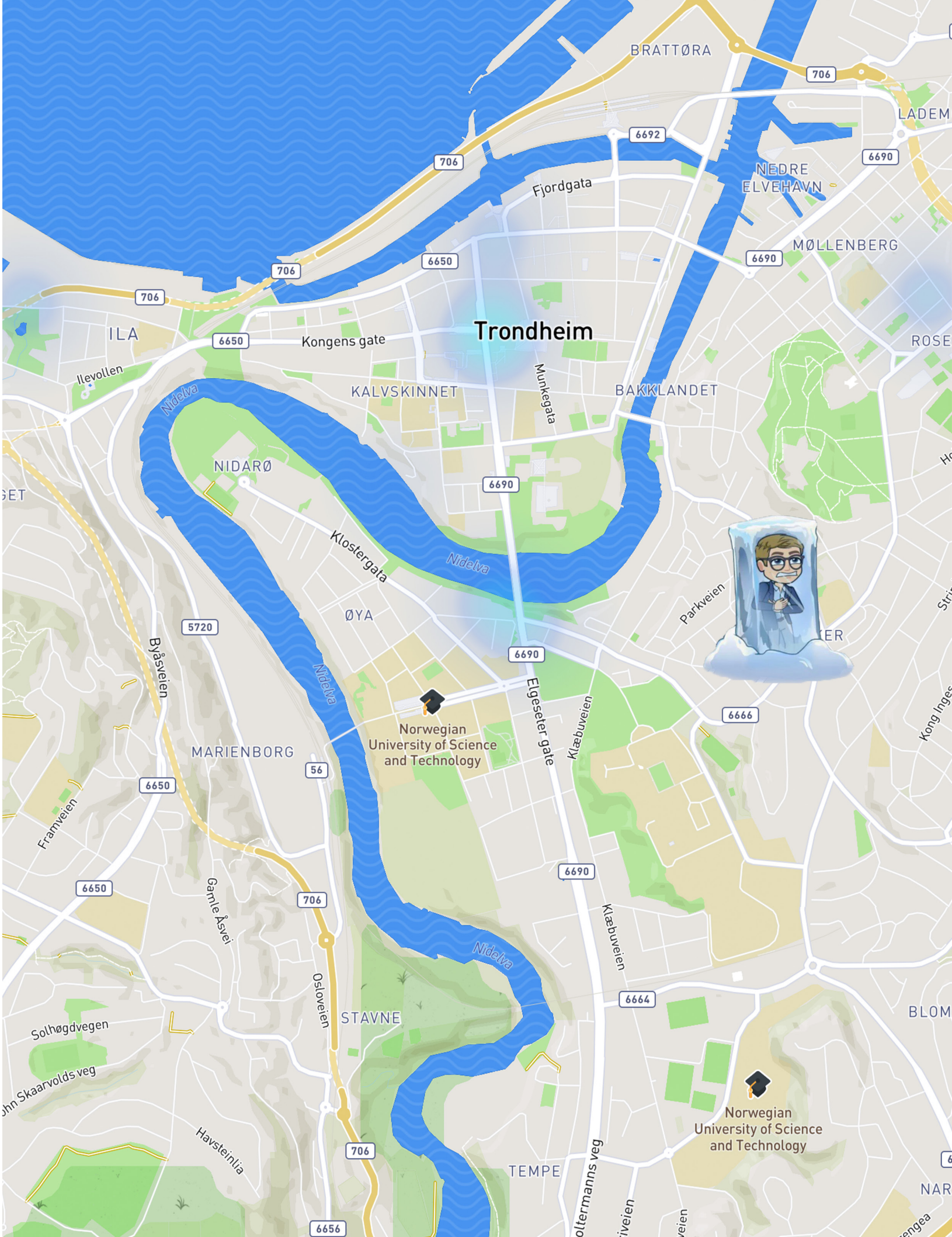
Ensomheten

Jeg ble likevel mistenksom på at jeg hadde valgt feil side av grensa da FUS meddelte at dagens møte var avlyst fordi det var umulig å rendyrke når man ikke har noen å dyrke med. Jeg hadde jo egentlig ikke helt tenkt igjennom hva jeg skulle gjøre nå som alle vennene mine var borte. Ensomheten fosset frem slik jeg ikke har kjent på tidligere. Nå som Trondheim var mitt stille paradis, rant det inn med snapper av folk som hoiet og brølte som om dette var den siste festen i deres liv. Det er vel det fantastiske fanatiske ved Åre, at selv om man er to og en halv time hjemmefra kan folk oppføre seg som ingen lover eller regler gjelder.

Folkeskikk

Folk er ikke så ille som folk vi ha det til. Og når veldig mange folk er sammen, kan det skje flotte ting. Og rare ting og dyre ting. For eksempel EMIL som dro på seg en regning á 60 000kr, og som i senere tid forteller at “vi innser at det ikke var så lurt å ha alle på nach”. Dersom i det hele tatt finnes en lokal befolkning i Åre, kan jeg ikke tro annet enn at de gleder seg hvert år til invasjonen fra vest. Slike ting tenker jeg da kan bli en god historie om kanskje en, to eller 15 år.

TEKST OG BILDE: MATHIAS FOSSUM

CATCH IDI

“Hva gjør forelesere når de ikke foreleser?”

Som den pliktoppfyllende studenten jeg er, pleier jeg å dra i de fleste forelesningene studiet mitt har å tilby. Og ved flere anledninger har jeg tatt meg selv i å lure på hva foreleserne egentlig gjør utenom forelesning og forberedelsene rundt. Jobber de bare to til fire timer i uken og bruker resten av tiden til å slappe av? Da IDI inviterte alle studentene ved informatikk og datateknologi til en dag hvor vi kunne få høre mer om nettopp dette, var jeg ikke vond å be.

Frivillig forelesning

Jeg hadde en indre strid med meg selv om jeg skulle orke å bruke fri(e)dagen min på å frivillig dra i “forelesninger”, men siden ingen av dem kom til å være eksamensrelevante bestemte jeg meg for å dra.

Det var oppmøte fra klokken ti på morgenen, og da vi ble møtt med servering og sjokoladecake visste jeg at det kom til å bli en bra dag. Også gledet jeg meg jo naturligvis til foredragene også. Vi fikk innledende taler og et inspirerende foredrag fra keynoten Letizia Jaccheri, deretter kunne vi velge mellom forskjellige forelesere i flere paralleller.

Etter foredragene var det tid for kahoot-konkurranse hvor man kunne få muligheten til å vinne en fitbit hvis man hadde fulgt med nok iløpet av dagen, og informatikk stakk av med både 1. og 2. plassen. Så var det halvannen time med “fritid” hvor de fleste studentene forsvant litt på hotellrom, i skybar, vilkårlige haste-vors på utsiden etc etc.

Til middag fikk vi servert tre-retters og underholdning fra Jonna Støme. Etterhvert som vitsene ble drøyere ble også latteren mer usikker, og til slutt innså jeg at

det egentlig bare var de samme vitsene som han dro året før. Bare drøyere. Men han var litt morsom da.

Øl i ti minusgrader? Ja, takk.

Da jeg og en annen informatiker så de ikke-så-veldig-studentvennlige ølprisene bestemte vi oss for at det var dags for å dra frem alle mulige harry-gener vi hadde. Ikledd parkas og skjerf snek vi oss bort til nærmeste REMA 1000 og gikk rett bort til ølen. Uten et snev av ydmykhet tok vi en halvliter hver fra ølhylla og prøvde å være minst mulig kleine der vi gikk med kassadama sitt dømmende blikk hvilende på oss. Hvor lavt kan man synke? Vel, som student er nok svaret: veldig, veldig lavt.

Vi gikk ti meter bort fra inngangen og kick-startet hver vår øl før vi helte innpå. Så der sto vi da, i nærmere ti minusgrader og chugget øl og ristet av kulde. Noen ville kanskje beskrevet situasjonen som upassende, og jeg skal ikke påstå at jeg følte meg supersmart, men jeg angret heller ikke da jeg sjekket bankkontoen morgenen etter.

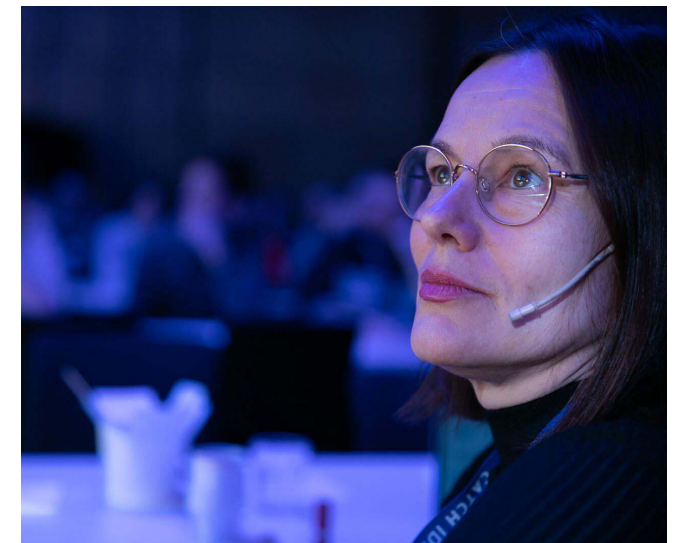
Useriøse studenter

Fra den ene useriøse oppførselen til den andre. Man skulle jo tro at når tre linjer med høyere utdanning møtes for å høre på foredrag, og keynote-taleren er en

prisvinnende professor, så klarer voksne studenter å vise en form for respekt. Men fra det øyeblikket Letizia åpner for anonyme spørsmål fra salen, så renner det ene sexistiske spørsmålet etter det andre inn.

Jeg ble flau over å være en del av forsamlingen, og kjente på et vemod og sinne som bygget seg opp inne i meg. For jeg tviler sterkt på at en mannlig keynote hadde blitt møtt med slike sexistiske spørsmål og dårlige holdninger. Hva skjer? I salen satt det mange jenter som dessverre måtte oppleve at et høyt respektert forbilde og en rollemodell, fortsatt blir utsatt for en form for trakassering. Er det en slik fremtid vi jenter går i møte? Hva skal til for at vi oppnår den respekten vi fortjener? Jeg hadde faktisk

aldri trodd at en sal kun bestående av studenter på vei mot en bachelor og mastergrad, presterer å få frem sånn oppførsel. Jeg må bare si det; fy faen jeg håper dere skammer dere. For det gjør jeg.

Catch you next year ;))

Alt sinne til side - utenom dette, var det en vellykket dag og spesielt vellykket kveld. Jeg håper IDI fortsetter denne tradisjonen, og at kanskje neste år så klarer vi oss gjennom flere taler uten at “pornhub” og “grindr” dukker opp så fort noen har mulighet til å være anonyme.

TEKST: ANNIKEN SYVERTSEN

FOTO & LAYOUT: KAI DRAGLAND OG ANNIKEN SYVERTSEN

#ekstraordinært_erfaringskriv

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 3:36 PM

Når du leser dette er det over ett år siden jeg synes det var en god idé å helle nedpå nesten gratis øl en mandag kveld, mens jeg febrilsk trykket inn navnet mitt på oversikten over hvem som ville stille som leder av prokom.

Jeg kan absolutt stå inne for at det å bleste for generalforsamlingen samme dagen x-festen er, er en knakandes god idé om man vil smøre halvfulle lederkandidater uten viljestyrke til å stille (that's me). Det har vært et givende, slitsomt, morsomt og uglamorøst (pfft hvem trodde det var glamorøst) år. Jeg ønsker derfor å gi dere en liten huskeliste med erfaringer jeg har gjort meg i løpet av denne perioden, som neste styre eller du som dødelig kan ta med deg videre i livet.

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 3:41 PM

1. Ikke gå med på å kjøpe en proseccoflaske til deg selv før imball fordi resten av styret gjør det. Si også ifra til resten av styret at de skal hente en dalje til deg før du stikker på doen for å spy.

Gneldbjørge Bakbrei 😎 10:01 AM

dvs at du kan drikke deg dritings hanne, siden du ikke har noe ansvar på scenen :)))

[MLP] Definitely Aslak 🍺 10:01 AM

Det lukter 2 flasker prosecco på Hanne as

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 3:47 PM

2. Det er kanskje ikke like heldig å sette møter til klokka 8 om morgenen, når halvparten av styret er nattdyr.

[MLP] Joffen Dunderslufse 🦋 7:29 PM

Synes 8-10 møte er digg jeg

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 3:52 PM

3. Stå på krava om at prokom skal stå for den grafiske profilen til Online, og take no shit fra resten av styret dersom de absolutt må henge opp plakater med uproporsjonal comic sans laget i word.

[MLP] Definitely Aslak 🍺 11:16 AM

thats the thing, alt er midtstilt

3 replies Last reply 2 months ago

[MLP] Definitely Aslak 🍺 11:16 AM

ifølge word sine hjelpelinjer

[MLP] Roger Jurtappen 11:18 AM

word må jo ha rett

[MLP] Definitely Aslak 🍺 11:19 AM

Word HAR rett

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 4:10 PM

4. Sørg for at møtet med komiteen din ikke starter 16:15 på et rom som er adgangsbegrenset etter klokka fire.

Enda en prokom starterpack

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 4:23 PM

5. Er du den eneste jenta i styret er det viktig at du alltid kjører ditt eget løp.

[MLP] Erik Wiker 1:29 PM

du er den eneste som ikke har bilde av forrige leder som PB her 😊

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 1:32 PM

kommer ikke til å bytte heller hehe

[MLP] Tårnfrid Fettberg 🦋 10:35 AM

6. Og med det vil jeg ønske alle kandidater lykke til på genfors<3 Måtte dere ikke gjøre de samme feilene som jeg har gjort.

TEKST & FOTO: HANNE BRYNILDSRUD

Online på crossfit

Hva skjer når tretti onlinere drar på crossfit?

“Har du, som alle andre informatikere, lurt på hvor slitsomt Crossfit er?” var ordene X-sport prøvde å lokke med på OW en dag i januar. Interessen min ble vekket. Jeg har faktisk lurt litt på hva alt dette oppstyret rundt Crossfit dreier seg om. Stadige videoklipp fra Instagram og Facebook har dukket opp i feeden min de siste årene, og gitt meg et bilde av at det i hovedsak dreier seg om å snu rundt på et traktorhjul til du kaster opp. Så nå var det på tide å put the myth to the test.

You can feel sore tomorrow, or you can feel sorry tomorrow

Selv skal jeg innrømme at veien mot SK2k19 har hatt en tråkig start etter juleferien. Det vil si at jeg var usikker på om jeg ville stille til en trening med bare bekjente i den formen jeg var (er) i. Når timeplanen i tillegg så slik ut var jeg spent på hvordan helgen kom til å gå:

torsdag	fredag	lørdag
24.	25.	26.
17 sopra steria kurs	10:30 🎵 catch idi	14 crossfit

Jeg var i forkant bevisst på at kombinasjonen kurs torsdag kveld, bankett fredag kveld og crossfit på lørdag kunne bli litt i tøffeste laget. Og jeg skal innrømme at det å dra på intensiv intervalltrening dagen etter man har kastet i seg øl i smug bak REMA 1000 imellom slagene på bankett, ikke er det letteste jeg har gjort.

The only bad workout is the one that didn't happen

Kvelden i forveien var det 40 onlinere som skulle på crossfit, og til og med én håpefull på venteliste. X-sport hadde derimot ikke satt noen avmeldingsfrist, og innen sola sto opp lørdag morgen var antallet

like redusert som informatikerne. 31 fyllesyke pc-studenter møtte opp i en hall på Lade i fullt treningsutstyr og med et ønske om å: 1. ikke kaste opp og 2. bygge litt muskler.

Unless you puke, faint or die, keep going

Forventningene til timen var ganske høye, og jeg var både spent og nervøs før vi begynte. Jeg så for meg at det kom til å bli vanskelig å takle at noen sto og skrek til meg mens svetten rant og kroppen jobbet på høygir, bare et halvt døgn etter at x antall enheter var inntatt. Heldigvis var treneren en smørblid jente fra østlandet som beroliget oss alle om at det bare var å ta det i vårt eget tempo.

Da jeg kom dit hadde jeg et eneste håp. Og det var at vi ikke måtte ta øvelsen fra helvete, nemlig burpees. Så billig unna slapp jeg altså ikke, og verre skulle det bli. Box jumps, planken og evig antall med squats skulle bli skjebnen vår den neste timen. Jeg tror at den aktive treningsøkten uten pausene var på til sammen 24 minutter, noe som ikke ble rettfærdiggjort av mengden svette som ble produsert.

Train insane, or remain the same

Når jeg ser på treningsøkten i ettertid, synes jeg det var veldig gøy og jeg hadde faktisk gjort det igjen. Gjerne uten en hangover, men vi vet vel alle at det ikke blir realiteten i denne linjeforeningen. Jeg anbefaler alle å bli med på arrangementene til x-sport når dere har mulighet (no promo), for det er virkelig både en morsom og effektiv måte å forbrenne litt PK og nudler. Og en fantastisk anledning til å ikke nødvendigvis være den på treningssenteret som er dårligst trent, hvis man skal tro på stereotypien av informatikkstudenter.

TEKST: ANNIKEN SYVERTSEN

BILDER & LAYOUT: JUNE FOLKESTAD & ANNIKEN SYVERTSEN

Kosegruppa (❤️)

Forestill deg den mest trashy samlingen folk du vet om. Nei, denne artikkelen handler ikke om “Vi som elsker Farmen”-fangruppen, men du er inne på noe. Dette handler om noe mye, mye bedre.

Det hele begynte på våren i Herrens år 2017. En daværende beboer på kollektivet mitt (fra Moelv, og dette er relevant) nevnte en viss gruppe på Facebook som noen venner hadde hadde invitert ham inn i. “Kosegruppa” het gruppen, og lite var vi klare over hvor bokstavelig dette navnet faktisk var. Etter et dypdykk i denne gjengen, har jeg fått stor innsikt i hva slags folk dette dreier seg om. Medlemmene er i det store og hele bestående av de tørreste 28-åringene med flippskjegg siden Moses’ vandring gjennom ørkenen. Innleggene og kommentarene er så eksplisitte som Facebook tillater og stammer tydelig fra de dypeste junglene i Øst-Norge. Jeg skal egentlig ikke trenge å si at jeg gjorde det som mitt livs mål å bli med i Kosegruppa.

Rumpetirsdag

For min egen del var det ikke vanskelig å bli medlem. I gamle dager hadde nemlig ikke Kosegruppa like

strengt regler for å komme inn som det er i dag. Alt jeg trengte gjøre var å spørre om medlemskap i gruppa, så ble jeg kjøpt godkjent av en administrator med alt for lave standarder. Slik er det ikke lenger. I disse dager må man nemlig svare på tre fryktinngytende spørsmål; “Hvor gammel er du?”, “Har du lest gruppereglene?” og “Sitter du på krenkekrakken?”. Det er neimen ikke gitt at man kommer inn, til tross for gruppens voksende medlemskap på 21 000 medlemmer. Blant mine degenererte venner her på informatikk, er det kun om lag halvparten som har blitt beæret medlemskap i gruppen.

Så hva er å finne på Kosegruppa? De aktive medlemmene kan generelt sammenliknes med han typen fra vennegjengen til storebroren din som sniffet én limstift for mye på barneskolen. Brukerbasen har blåere baller enn en Unicef fotballkamp og legger derfor ut så dristige bilder av seg selv som de makter.

Det dukker stadig opp tråder hvor folk får muligheten til å legge ut bilder av sin bakdel, som de siste fire årene har aldret omtrent like bra som kulturmilk. Ellers blir det lagt ut alt for mange minion-bilder og tantehumor som er omtrent like morsomt som et to dagers seminar om kommunesammenslåingen i Møre og Romsdal. Likevel henger jeg med. Hvorfor? For ironiens skyld. Det er noe usedvanlig forfriskende å få innblikk i andres liv, uavhengig av min egen sosiale sirkel.

Beware of the Ban Hammer

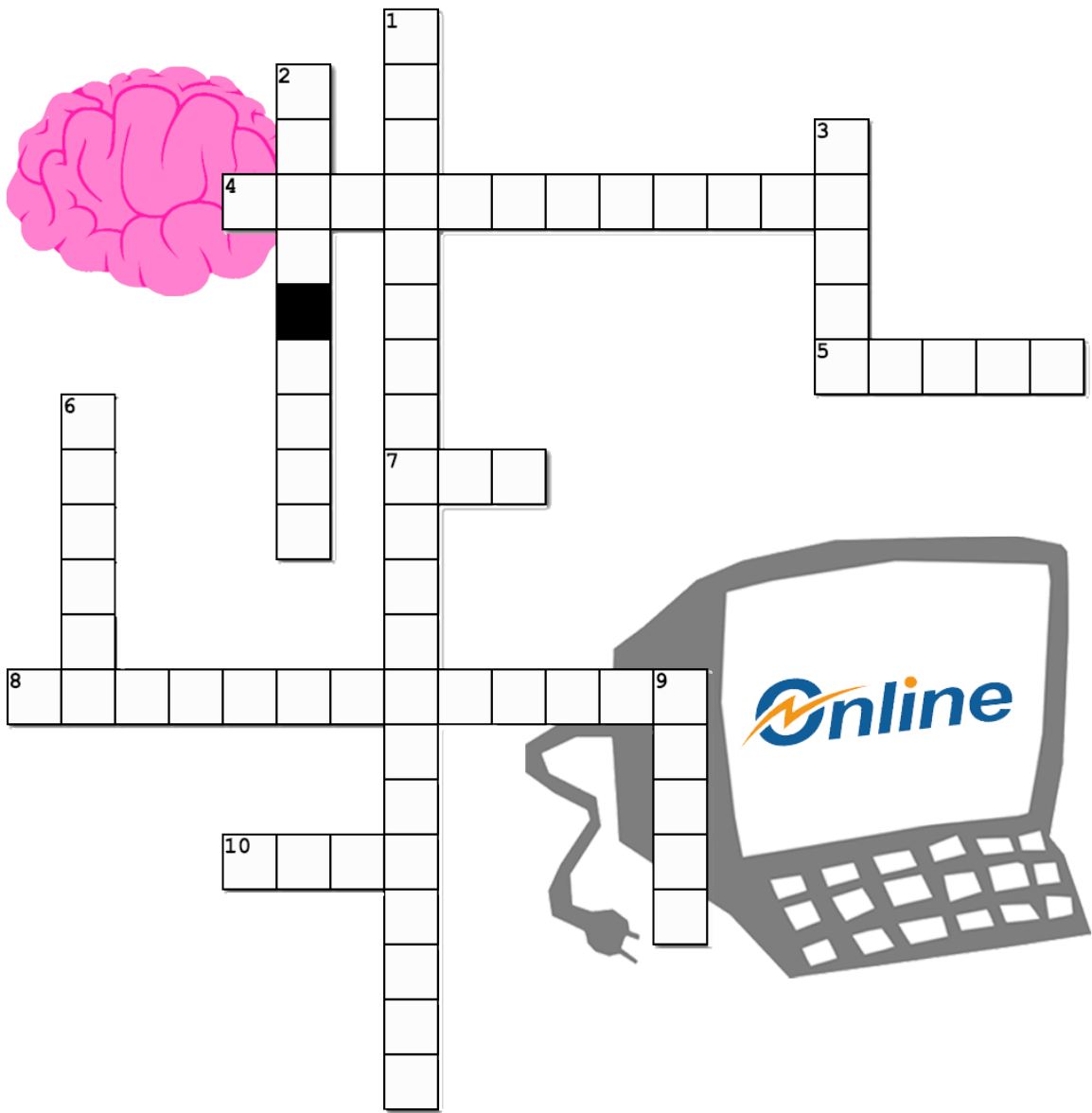
Det er en fin linje mellom fascinasjon og hån av andres sysselsettinger. Medlemmene av Kosegruppa har kanskje en litt over gjennomsnittet høy rånefaktor, så det kan være lett å le av dem. Men de har det i det minste gøy og tar ikke seg selv alt for seriøst. Hva så om André og Tom-Raymond legger ut lange videoer av fylleturen sin fra Danskebåten forrige helg? De lever jo livet. Jeg vil mene at ingen skal føle seg bedre enn folk som velger å gi litt av seg selv av den grunn. Når det er sagt, skal det selvsagt nevnes at om jeg selv

hadde blitt et aktivt medlem av Kosegruppa, ville jeg mistet street cred fortore enn 50 Cent på en italiensk kaffebar. Du ser nok ikke meg på Kosegruppas Snapchat før jeg runder 30.

Dette har bare vært toppen isberget. Vil man virkelig begi seg dypere ned i kaninhullet, må man nok bare gjøre det på egen hånd. Kommer man seg helskinnet ut av Kosegruppa, vil man føle seg skitnere enn en tikroners kebab, men det er verdt det. Jeg risikerer utestengelse ved å spre ordet i hytt og pine, men som uavhengig journalist er det min plikt å rapportere på samfunnsviktige aktører. Kosegruppa er beundringsverdig. Vil du delta på litt mer meta-snakk om Kosegruppa med andre Onlinere? Bli med i kanalen for #kosegruppa på vår offisielle Slack! Er du ikke medlem av gruppa på Facebook, er det likevel ingenting som hindrer deg fra å bånne en Smirnoff Ice, slenge et Confederate-flagg i bilen og swipe høyre på litt for unge søtsaker på Tinder. Have fun!

TEKST: PETER RYDBERG

Kryssord

LODDRETT

1. R7 17:00
2. Fjerde person på månen
3. En students drivstoff
6. Onlines hovedsamarbeidspartner
9. Smash-karakter med kjøretøy

VANNRETT

4. Omstridt gourmetstiftelse
5. Første elektroniske datamaskin
7. Gamle kontorlokaler
8. Fasit
10. Middag på kontoret

VANNRETT		LODDRETT	
4. Makrelligutta	1. Bedriftsrepresentasjon	2. Alan Bean	3. Kaffe
5. ENIAC	7. p15	6. Knowit	8. stackoverflow
9. Wario	10. MAMA		

NOSTALGISK JUL

Trenger du litt nostalgi i hverdagen?

Jula er en tid full av tradisjoner. Da jeg var ung, var det gavene som var høydepunktet. Med årene har det sakte men sikkert gått over til maten og selskapet. Men i år ble det startet noe jeg tror og håper vil bli en fast tradisjon. Jeg pyntet stua med en oppvekst verdt av spillkonsoller for å dele nostalgien med mine søsken, og nå med Online!

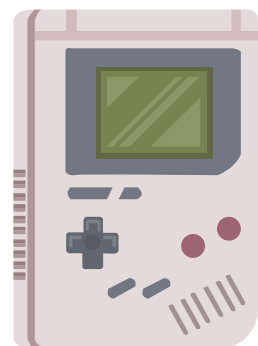
Gateway to glimmer

Det første jeg fant var en Gameboy (den før Color), med et tilhørende Pokémon Yellow. Dette er det første spillet jeg kan huske å ha spilt. Det jeg kanskje husker best er musikken i Lavender Town, som best beskrives som en antikk torturmetode. Dette stammer fra en tid hvor jeg ikke kunne engelsk, og det er et underverk at jeg kom meg gjennom spillet raskere enn twitch plays Pokémon.

Det neste jeg fant fram var en Playstation, og en perm med gamle

klassikere. Crash Bandicoot hadde ikke blitt lettere med årene, og Gran Turismo sin realistiske grafikk var en forfriskende påminnelse om hvor langt vi har kommet. Spillet jeg dedikerte mest tid til var

Spyro 2: Gateway to Glimmer, som hadde fylt alle 3 saves med 100% completion fra før av. Jeg startet naturligvis på nytt, og ble satt ut av hvor vanskelig det var å styre den lille dragen som hadde vært en forlengelse av hendene mine da jeg var 6 år gammel. Men det ble som å sykle, og 3 timer

senere hadde jeg kommet meg forbi første level fordi jeg naturligvis skulle finne alt man kan finne.

Støvete nostalgi

Etterfølgeren Playstation 2 er kanskje den mest brukte av konsollene våre. Med støv på linsen og CD'er med teksten til sandpapir, var det dessverre ikke alle spill som fungerte. Toppen av glede var da The Lord of the Rings: The Return of the King fortsatt startet opp. Musikken i menyen til spillet holdt i ti sekunder, før den samme tonen ble spilt på repeat. Sammen med broren min kom vi oss gjennom the Paths of the

Dead, etterfulgt av nok runder på Southern Gate for å makse ut karakterene. Da følte vi oss ferdig, for alle som har spilt det vet at det er den eneste banen som er verdt noe.

PlaySpotify Portable

Videre fant vi fram en Playstation Portable (PSP), som ingen følte noe behov for å spille på. Gleden her var å gå gjennom musikken som var lagt inn, som selvfølgelig var hentet fra Limewire. En god blanding av Backstreet Boys, Shaggy, Oral Bee og sangtitler som ikke er egnet for en slik artikkel, startet en spiral med guilty pleasures jeg enda ikke har kommet meg ut av.

I år ble jula noe helt annet. Jeg vet ikke om det var fordi julegavene jeg fikk som liten var bedre, men ved å finne de frem koste jeg meg som en unge gjør på julaften, hele ferien!

TEKST: CLAUS BUGGE

LAYOUT: ANNIKEN SYVERTSEN

HOW TO MASTEROPPGAVE

Gratulerer, nå har du kommet hele veien fram til ditt siste år som student, og har bare en siste oppgave igjen før du blir oppgradert fra Bachelorrace til Masterrace.

Men før du kan begynne, må du først finne ut hva du skal skrive, og finne en veileder som du kommer overens med og som skal hjelpe deg underveis. En ekte pensumbokforfatter ville nok påpekt at dette er trivielt og gitt seg der. Jeg er derimot mer opptatt av å ikke selge flere utgaver av samme artikkel med ubetydelige endringer og tenker derfor å gå mer i dybden.

Velge oppgaven

Det som kan virke som det vanskeligste i løpet av hele året du skriver på oppgaven er hvilke oppgave du skal skrive. Det er flere måter å komme i gang med dette, jeg anbefaler å ta en titt på IDI's liste med masteroppgaver¹. Her legger IDI ut oppgaver fint fordelt på studieretning og du kan se hva som interesserer deg. Oppgavene er også merket om den passer for en eller to, men de fleste oppgaver

kan få minsket eller økt omfanget, bare snakk med veilederen som har oppgaven.

Oppgave fra bedrift?

Ikke vær redd om du ikke finner noen oppgaver av interesse på IDI's liste, det finnes utrolig mange måter å komme fram til en oppgave på. Du kan også spørre en bedrift om de har en oppgave liggende. Da burde du ta en tur innom rådgiverne på IDI så du får det formelle på plass og deretter finne en veileder på IDI som kan være interessert i oppgaven. Jeg anbefaler å høre med bedriften om de har hatt masterstudenter før og ha en samtale med den eventuelle veilederen din om oppgaven slik at du vet at oppgaven er en masteroppgave verdig.

Finne på egen oppgave?

Når du ser på oppgaver i lista til IDI begynner du kanskje å tenke på et problem som du ikke vet om

noen har løst enda. Da kan du søke litt rundt på nettet og om du ikke finner noe, kan det være verdt å ta turen innom en faglærer som kan ha interesse av problemet. Faglærerne kan vite om problemet er løst eller ikke, eventuelt kan du foreslå at dette blir din masteroppgave med vedkommende som veileder. Man kan også finne interessesange fagartikler og se om man får inspirasjon der. Mange artikler nevner "Future work" i konklusjonen sin, og dette er gjerne problemer de ikke har løst i denne artikkelen og kan være mulige masteroppgaver.

Snakke med veileder

Neste steg i reisen din til "Masterrace" er å finne en veileder. For å finne disse er det ikke stort annet å gjøre enn å traske rundt på IT-vest og lete. De finnes bak nesten hver dør i hele bygget, men for å få en pekepinn på hva hver enkelt veileder er interessert i kan du se hvilke oppgaver de har lagt ut på IDI's masteroppgaveliste. Det virker kanskje skummelt å brase inn hos en faglærer, men i så fall er det bare å

sende en epost og høre om faglæreren har 5 minutter til å snakke om en eventuelt masteroppgave.

Det første møtet er kanskje det skumleste, men faglærerne er utrolig kule og hyggelig folk som brenner for fagfeltet sitt. Derfor tar det ikke lang tid etter du har nevnt at du er interresert i et emne før de tar over samtalen å prater i vei om de kuleste tingene du kan tenke deg.

Til slutt må jeg nevne hvor du kan finne mer informasjon angående masteroppgaven, det finner du her² og du kan også stikke innom IDI resepsjonen for å prate med rådgivere der. Den er åpen 12:00-15:00 mandag og onsdag, og 09:00-15:00 tirsdag og torsdag.

TEKST: MARTIN BJERKE

FOTO & LAYOUT: ENDRE ULBERG OG ANNIKEN SYVERTSEN

¹ <http://www.idi.ntnu.no/education/masteroppgaver.php>

² <https://innsida.ntnu.no/wiki/-/wiki/Norsk/Institutt+for+datateknikk+og+informasjonsvitenskap+-+IDI>

Kokebok for informatikere

Et kulinarisk eventyr med PC-en som ditt eneste kjøkkenutstyr

Minimale specs:

- Et vilkårlig dedikert grafikkort
- En prosessor som evner å bli varm
- En vilkårlig vannkjøler (det lønner seg å ha tilgang til innholdet i loopen)
- Kabinett med minst én vifte

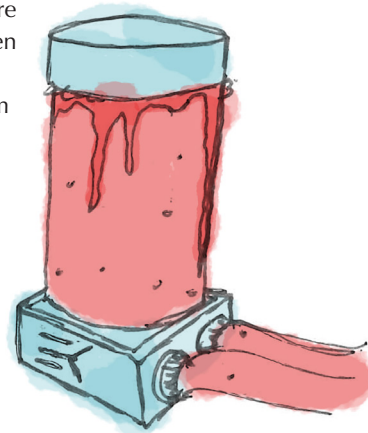
Anbefalte specs:

- Nvidia GTX 690, for å få best mulig utbytte av de to kokeplatene Kepler-kjernene.
- Intel Core i9-7900X @ 4.3GHz
- Custom vannkjølingsloop med 2x Thermaltake Pacific PR22-D5 Plus-vanntanker. Dette gir en total kapasitet i tankene på circa 0,6L. Her er det bonuspoeng om vannet passerer igjennom RAM-brikkene for ekstra effektiv oppvarming.
- Fractal Design Core 1100

Tomatsuppe i vannkjøleren

Denne er like enkel som den høres ut som. Se til at det allerede er vann i vannkjølingsloopen din, og gjør følgende:

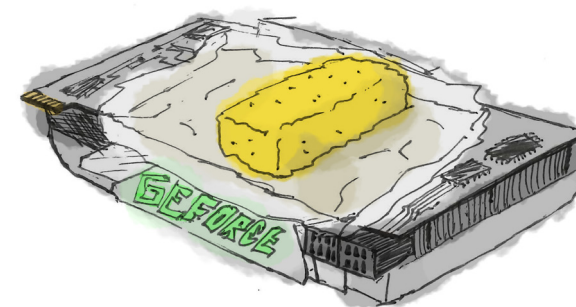
1. Hell én pose med Toro Tomatsuppe i vannreservoaret til CPU-kjøleren din. Dersom du ikke har et vannreservoar, kan du blande posens innhold i en flaske og forsiktig skifte ut innholdet i loopen.
2. Skru på PCen, og sett viften til radiatoren på 200 rpm. Om du har to eller flere vifter, setter du dem til 100 rpm hver. Dersom du ikke har en en manuell viftekontroller, kan du benytte BIOS.
3. Boot inn i OS og start en benchmark. Personlig anbefaler jeg PassMark, men Minecraft med tilstrekkelig mange mods kan også gjøre susen.
4. Finn frem en skål, og vent i 30 minutter mens suppen godgjøres.
5. Hell suppen over i skålen ved å koble av ett av rørene til vannkjøleren og rett røret ned i skålen. Dersom du ønsker å spare noe av suppen til flere porsjoner, kan du holde den varm i PCen ved å sette viftehastigheten til 400 rpm (eller 200 rpm respektivt), men se ikke bort ifra luftbobler i systemet.

Fiskepinner på grafikkortet

Her finnes det to fremgangsmåter, den éne mer omfattende enn den andre. Dersom du ikke eier en PCIe extension-cable, eller ikke gidder å varme fiskepinnene optimalt, kan du hoppe direkte til tredje steg.

1. Ta ut grafikkortet av PC-en din, og skru av kjøleren for å eksponere prosessor-kjernen(e).
2. Bruk en PCIe extension-cable (og strips eller gaffateip) for å montere grafikkortet opp ned i PCen. Eventuelt snu hele PC-en opp ned og monter grafikkortet som vanlig hvis du er en taper. Du vil nå se at du har bedre tilgang til prosessorenhetene på grafikkortet, og at de peker oppover.
3. Bruk aluminiumsfolie som stekepanne mellom grafikkortet og fiskepinnene dine. Dersom du fulgte trinn 1 og 2, vil jeg også anbefale å spe på en klype kjølepasta for ekstra varmeoverføring.
4. Stek fiskepinnene i 5 minutter på hver side mens du rendrer en grafikk-aksellerert scene i Blender.
5. Fiskepinnene er servert! Du vil kanskje aldri bli tilgitt for dine synder, men i det minste har du et helt utsøkt måltid.

Popcorn i hele kabinettet

Hvis ~~ønnen~~ datamaskinen din fortsatt virker etter de to tidligere rettene, så er det på tide med litt snacks. Finn frem gaffateip, micro-popcorn, brannslukningsapparat og en klype tålmodighet før du utfører instruksene.

1. Begynn med å verifisere at maskinen din booter som vanlig, og at du kan utføre tidligere tester for å utvinne mest mulig varme.
2. Ta ut og monter vannkjølerens radiator med vifter feil vei. Med dette mener jeg altså at viftens luftretning skal peke inn i kabinettet, ikke ut. Fjern også alle andre kabinettvifter.
3. Legg noen pakker med mikro-popcorn rundt omkring i kabinettet. Her kan du eventuelt optimalisere kabinettets volum ved å spre innholdet i posene løst i maskinen.
4. Lukk sidedører, og teip igjen alle steder på kabinettet som kan slippe ut luft. Dette inkluderer ikke vannkjølerens vifter ettersom disse skal presse generert varme fra prosessor tilbake i kabinettet, men det er særdeles viktig å teipe igjen PCIe-åpningene på baksiden.
5. Kjør igang noen benchmarks. Du vet at popcornet er ferdig når radiatorviftene ikke går lenger, eller når brannvesenet ankommer.

TEKST OG ILLUSTRASJON: ELAS B. VÅGAN

OUTPUT FYLLER ETT ÅR

Da vi begynte på informatikk, hørte vi rykter om at det fantes et eget linjeforeningsband. De fikk vi oppleve for første gang i starten av fadderukene, da de holdt konsert på Fire Fine. Det viser seg at det var også Outputs første konsert, og siden har de spilt på både immball, julebord og nå sist på Catch IDI, natten før bandets ettårsdag.

I den anledning bestemte vi oss for å intervju dem. Vi avtalte å møte dem der de holder til, nede i kjelleren på IT bygget. Det første som møtte oss var smilende bandmedlemmer, med det samme energinivået som de leverer på scenen. Likevel bedre enn der de holdt til da de starta, i et kaldt og upraktisk rom i teknobyens kjeller. På det tidspunktet var de bare fire stykker, og en mixer var alt de hadde.

Hvordan startet det?

Adrian som har gått på musikklinja i videregående, for så å spille i Kongens Garde, fikk musikkabstinenser da han startet på studiet. Han bestemte seg for å lage en mailingliste for å finne folk å spille i band med. Da fant han både Lars, Martin og Bendik. De ble revet med og Lars tok på seg

lederrollen fra første stund. Han snakket med IDI, lånte utstyr og instrumenter fra andre band og søkte om støtte til SiT og Onlines fond.

Navnet

Bandet vokste seg større, det ble holdt opptaksprøver og Kaja ble med i gjengen. I mai flyttet de til IT bygget, der de booker F1 om kveldene, rigger opp en scene og øver der. Men bandets navn var fortsatt ikke på plass. De hadde mange ideer, Online Sublime, Onenote, Pycharmners og Foobar Fighters var noen av forslagene. Øvre P15 Spællemannslag het de fram til Online flytta til A-blokka, og de landet på Output.

Å spille i Output

Å spille konsert sammen er noe av det beste de vet. August blir kjempenervøs før konsertstart, Lars stresser med lyd- og lysmannen. Martin blir nervøs for å knekke flere trommestikker. Han har hittil rukket å knekke mellom 6 og 12 trommestikker

Framtiden

I lengre sikt har de veldig lyst til å spille i både Storsalen og Dødens Dal. I nærmeste fremtid har de aspirasjoner om å lage en originallåt og spille inn en musikkvideo til. Neste konsert kommer allerede den 15. mars. De skal delta i Battle of the Bands som foregår i Sukkerhuskets Scene den 15. mars.

TEKST & FOTO: PHAJSI HALVORSEN OG JULIE HOLTE

Bygget en tidsmaskin!

Fett å ha på CVen

Computas løser store kollektive utfordringer med verdens mest spennende teknologi. Et av Norges største kollektivselskap, Kolumbus i Rogaland, vil kunne forutsi eksakt posisjon og hvor bussene deres blir forsinket opp til ett år fram i tid.

Løsningen er et viktig skritt på veien mot en bedre og enklere hverdag for de reisende og for Kolumbus - godt hjulpet av maskinlæring og kunstig intelligens.

Nå søker vi flere flinke folk som vil være med å gjøre en forskjell.

Lyst til å jobbe med noe samfunnsnyttig?

computas

LES MER OM PROSJEKTET OG LEDIGE STILLINGER PÅ [COMPUTAS.COM](https://computas.com)

Harry Potter

and the Candy Addicted Narcissist

Harry Potters trolldomsverden er noe de fleste av oss kjenner til. Fra fantastiske beist til neseløse, stormannsgale slangemenn, finnes det mye spennende i denne magiske historien. Men alt er ikke som du tror.

Vi kjenner jo alle til den største skurken i historien om Harry Potter, nemlig venne- og neseløse Voldemort. Dette var en fyr som, foruten å se ut som en overpyntet bowlingkjegle, forsøkte gjennom makt og ond magi å ta over verden. Han drepte både gomper og magikere som om de var blånisser boende i et fjøs med rasistiske rodnisser. Det er ingen tvil om at Lil Voldy var et kjøtthue med litt for mye antibiotikafyll. Han var Hitler 2.0 og ble hatet til sin bitre slutt. Det fantes dog en verre person i Harrys fortelling. Leser man litt mer mellom linjene, vil man finne ut hvem den egentlige skurken er. Nemlig Harry Potter selv.

We'll take the lot!

Harry var i sin barndom en vanlig, uskyldig gutt som alle andre på sin alder. Vel, det var frem til sin 11-årsdag da en illsint, skotsk uteligger fortalte ham at han var en trollmann (noe som for så vidt viste seg å være sant, utrolig nok). Men nok om det. Noe annet ble vekket i Harrys indre samme kvelden. En trang til tortur, hån og frarøvelse av det kjæreste sine likemenn noen gang kunne ønske seg. Denne fryktelige delen av hans sjel avsløres ikke før litt inn i første filmen. Gjennom sin tur i Diagon Alley ser det jo faktisk ut som om Harry kun besitter en vanlig, glad nysgjerrighet for alt det nye rundt ham. Virkeligheten var en annen. Han ville ta alt. Ta alt for å nekte alle og enhver godene som de selv så gjerne skulle besitte. Det var ikke før Harry og hans medvirkende satt

på toget på vei til Hogwarts at muligheten bød seg. "We'll take the lot", sa han og kjøpte hele godtetralla for seg selv og sin nye ginger kompis.

Gjennom sine år på Hogwarts var det ikke mange som kunne, eller turte, å stå opp mot deres nye diktator med svart hår og runde hipsterbriller. Harry var jo tross alt "The Boy Who Lived", en frase som riktignok siktet til at han overlevde akutt diabetes for fjerde gang. Dumbledore lot jo Harry slippe unna med mer eller mindre hva som helst, selv når han stakk av til den forbudte skogen for å kjøpe dop av en furry centaur som solgte enhjørningsblod. Ten points to Gryffindor, you little shithead! Rektor var jo praktisk talt medskyldig. Så hvordan skulle de andre elevene varsle om Harrys sykelige trang til å kapre alt godteriet på tralla før de fikk kjøpt noe? Joda, Voldemort drepte småbarn til både høyre og venstre, men han fikk i alle fall Fatty Harry i form etter sin sukkerfråtsing.

Gutten blir voksen

Hva skulle til for å slukke Harry Potters tørst etter søtere godteri enn Mark Zuckerbergs BBQ-saus? Svaret var kjærlighet! Kødda, det var det ikke, Harry gikk bare over til sterkere stoffer. Det sies at filmer ofte ekskluderer materiale fra bøkene, men i dette tilfellet har bøkene gjort egen sensur av virkeligheten. For mens Harry ikke lå i senga og kaldsvettet av

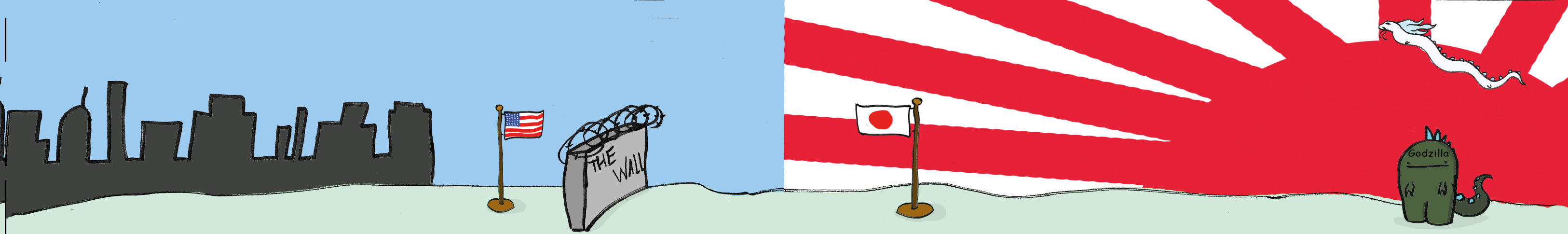

Voldemorts mentale magi-tortur, drakk han seg nemlig kanakas på smørterøl i Galtvang. Og ikke nok med dét, han tok også med seg tønna hjem slik at ingen andre fikk nyte noe annet i glasset enn smeltet snø med salt og pepper. Harry var så ond at selv Sirius ga opp et år etter å ha blitt hans nye pappa, men er man The Chosen One så er man The Chosen One.

Harry Potter var altså aldri den kjære helten vi så opp til som små og store. Han misbrukte sin maktposisjon som foreldreløs og barnemishandlet, noe som etter alt å dømme satte stort preg på de britiske småkidsa med lavt blodsukkernivå. Jeg tar meg kanskje litt tolkningsfriheter her, men etter Harrys handlinger å dømme vil jeg si at selv Josef Mengele med arr i pannen og en terror-hippogriff som kjæledyr hadde vært en bedre kjæreste for Ginny Weasley enn Harry selv. Historien hans er misforstått. I stedet for åtte filmer som omhandler hans kamp mot WWII: Wizard Edition, burde filmene vært om hans tur til Azkaban som mindreårig. Det hadde gitt våre barn en bedre historie om moraler og valg, samt en litt mindre traumatiserende barndom. Gjør som oss andre, Harry. Lær deg "Accio Empati".

TEKST OG ILLUSTRASJON: PETER RYDBERG

Filmanmeldelser

I denne runden av Thomas R² har vi tatt for oss to animasjonsfilmer hver, hvor Thomas R tar for seg to filmer av Amerikansk opprinnelse, mens Thomas R tar for seg to japanske filmer.

Megamind(2010)

Med et hode på størrelse med egoet til Kanye West, og en hudfarge blåere enn øyet til Rihanna i 2009, er Megamind ingen ordinær superhelt. Snarere tvert imot. Han er nemlig en superskurk. Dette er altså en film hvor de har dratt twisten i form av at man følger skurken og ikke helten, noe jeg mener de gjennomfører med glans. Tidvis herlig corny scener og enkel humoristisk overdrivelse gjør denne filmen til en skjult animasjonsperle i Netflix' ville jungel av filmer og serier. Når filmen i tillegg innehar stemmene til blant annet Brad Pitt (som legendarisk superhelt), Jonah Hill (som overvektig tulling (surprise)) og Will Ferrell (som ingen ringere enn Megamind selv) er det lite som kan gå galt. Dette er en film som har det meste en underholdende animasjonsfilm trenger: et brukbart plot, gode animasjoner og god humor. Absolutt anbefalt!

Jeg gir filmen fem av fem feilstvaleser.

Frozen(2013)

For alle dere som ikke liker snø, denne filmen er for dere. Gjennom filmens narrativ skinner et klokkeklart budskap: ingen liker snø. Vi befinner oss i Arendelle, aka Arendal (Norge har fått være med i en disneyfilm, high five!) hvor det er sommer og sol, og alle har det bra. Plutselig skjer det noe sjukt (skal ikke spoile, men det er helt sjukt), som fører til at det en gang så grønne og frodige landskapet blir belagt et iskaldt hvitt snødekke. Alle blir kalde og deprimerede, for ingen er visst vant til vinter i Arendal. «Do you wanna build a snow man?» spør en eller annen karakter i denne filmen. Nei sier jeg. Det sier også befolkningen i Arendal. Til og med snømannen selv drømmer om varme sommerdager med en drink i hånden og sand under beina. Derfor blir altså oppdraget og få tilbake sol og glade dager til Arendal. «Vil de klare det?» tenker du nok nå. For å gi deg et hint: manuset til denne filmen er ikke skrevet av George R. R. Martin, det er Disney. Men for all del, dette er en koselig liten¹ feel-good film som absolutt er verdt å se.

Jeg gir Frozen fire av fem frostskadde fingre.

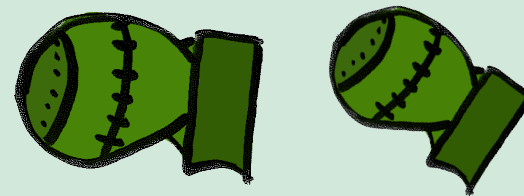
¹ Med et budsjett på 1,3 milliarder norske kroner er den egentlig ganske stor

Det levende slottet (2004)

Liker du Harry Potter? Hekser og trollmenn er en del av din foreplay? Da har jeg den rette filmen for deg! Det er ikke bare hentai og blekksprutporno som Japan gjør best, men også animasjonsfilmer! Filmen mestrer å være estetisk vakker og samtidig opprettholde en actionfylt og magisk historie. Om det ikke er scenografien som fanger deg, så er det historien og vis versa. Historien følger den arbeidsomme og unge hattemakeren Sophie som forsøker å kvitte seg med forbannelsen som får henne til å se ut som en masterstudent (ca. 90 år). I håp om at den dreamy trollmannen Howl kan hjelpe henne med tidlig overgangsalder, drar hun på en eventyrlig jakt etter det levende slottet der han bor. Det burde jo være enkelt nok, eller? Joda, med hjelp av et fugleskremsel gårre seg til. Om du er heldig så kommer du mest sannsynlig til å forstå 40% av filmen, mens de resterende 60% vil gjøre deg mer forvirra enn en førsteklassing på Studentsamfundet. Du kommer nok til å oppleve alle stadiene i Kübler-Ross-modellen i løpet av dens ~2 timers kjøretid, men du vil komme ut som et mer aksepterende menneske som ikke må forstå alt. Ro deg ned og nyt det som skjer. Denne japanske skatten er så bra at den er så og si umulig å «bashe». Men det går fint, det har amerikanerne gjort før.

Twice.

Jeg gir denne 2/2 hydrogenbomber.

TEKST: THOMAS RAMIREZ OG THOMAS RANKIN
ILLUSTRASJONER: THOMAS RAMIREZ

Chihiro og heksene (2001)

Traumatiserte en hel generasjon ved hjelp av systematisk spredning gjennomført av Isbilen (prøvde å finne ut om dette er noe jeg finner på, så spurte Isbilen på face). Fikk en generøs tommel opp. Er du en av de få som fortsatt har igjen noen semi-levende hjerneceller etter “Det levende slottet”, så kan vi steppe det opp noen hakk. Chihiro og familien er på vei til sitt nye casa i det de kjører seg vill og stopper foran en mystisk tunnelinngang. Filmlogikk tvinger dem til å utforske og de finner et tilsynelatende forlatt marked. Dette er 10 minutter inn i filmen, og disse minuttene er også de eneste jeg forsto av filmen. Litt som en dårlig forelesing, så kommer du til å sitte der som et spørsmålstegn, men du dro og prøvde i det minste, ikke sant? Filmen bjudar på stønnende ånder med masker, froskemenn, en giga-baby, foreldre i sin sanne form (griser) og papirfly, hvilket resulterer i en surrealistisk LSD-trip av en animasjonsfilm. Følelsspekteret ditt blir utvidet til alle mulige følelser du ikke foretrekker å kjenne på. For meg vekslet det mellom utilpasshet, tristhet, ubehag, overraskelse og andre følelser jeg ikke visste eksisterte. Du sitter igjen med en følelse av at alt du har lært i livet er en løgn, at Gud er død og denne filmen mest sannsynlig har hatt en finger med i mordet.

Skulle ønske jeg kunne snakke mer om Chihiro og heksene, men etter å ha sett den på nytt som “voksen” har jeg måttet sette et spørsmålstegn ved min egen intelligens. Du vet virkelig ikke hva du får av disse filmene, og da hovedsakelig fordi de ikke følger den typiske “vestlige” malen. Mens den vestlige suksessoppskriften går fra “greit”, “litt bedre”, “best”, “shit, shit, shit og jævlig” og til slutt ender opp med “megabegabra”, kjører Japan sin egen vri, eller rettere sagt tar de den vestlige modellen, setter fyr på den, trækker på den, former asken til en pikk, for deretter å la vinden ta det med seg mens de roper “Tempure, Sushi, Sachimiiii” og fordufter med vinden. Derfor synes jeg at disse filmene utfordrer publikummet sitt på nytt vis.

Jeg gir den derfor 3/3 Kaptein sabeltann is.

Paradox

GLØSSIP

BACKING AV HIT FOR HIT

Noen drømmer om å bli astronaut, andre influenser. En drømmer seg bort om hvordan framtiden vil se ut de neste årene mens nesa er gravd dypt neddi pensumbøkene. Forskjellen mellom disse noen og Peter Rydberg er at han drømmer ikke, han gjør.

Etter en mailforveksling mellom Hanfyren og Peter ble drømmen til en realitet. Han kan i dag kalle seg projesjonell backer etter å ha backet Jakob Schøyen Andersen og Fridtjof Stensæth Josefsen under "Hit for hit LIVE".

From: **Peter Rydberg**
Date: Tue, Jan 15, 2019 at 12:04 AM
Subject: Søknad om backetillatelse
To: <backerdeg@gmail.com>

Heil

Vi er et lite subcrew av backere som er på jakt etter stemning med skikkelig ryggrad! Gjennom årevis med trening, er vi endelig klare for å backe Patrik P og gjøre konserten varmere enn en hest i en limfabrikk. Her er det altså snakk om på Samfundet i Trondheim 31. januar. Bilde av oss som backer på det mest urbane gatehjørnet vi kunne finne ligger vedlagt. Send oss gjerne svar til min mail, eller ta kontakt via telefonnumrene under.

Heil

Takk for at du har sendt inn backemail.
Patrik P vil gjerne at du backer han i ... (by) ...!

KLÆR:

Vi ønsker at du tar på deg klær som matcher fallafelboyz sin klesstil (sjekk sketsjen på youtube <https://www.youtube.com/watch?v=g0p0x9ZouCg&t=24s>). Hoodie, caps, du veit. OBS! DET ER KUN PATRIK P SOM FÅR HA PÅ SEG LAMPESKJERM OG SLALOMSTØVLER, VI ANDRE SKAL TROSS ALT BARE STÅ BAK OG BACKE! (Selv om det er en ekstremt viktig oppgave)

Svar ASAP på denne mailen og bekreft at du fortsatt er interessert i å backe i ... (by) ... så vil du snart få en mail med ekstra info om oppmøtetid ++

Vi backes!

MVH
Hanfyren

Backer / Organisator / Daglig leder
Fallafelboyz 0287

ONLINES NESTE PAR?

Februar har nettopp vært her og Amour har brukt opp alle sine magiske piller. Hvem har han truffet? Hvem kan det neste Online paret?

Online par

Henrik og Charlotte

Anders og hans høyre hånd

Ingrid og Jakob

Andrea og Edvard

Eclipse og Java

X og X?

ÅRE(TS) MYSTERIE!

Savnet! Sorte puma sko størrelse 47/48. Har du sett de, send meg en melding!

Hvor ble det av skoen til Kaspar?

Hva slags psykopat tar bare én sko og hvor stor personlighet har egentlig Kaspar?

Mysteriet som rystet Åre. Skoen til Kaspar som forsvant sporløst. Alle lurte på hvem den skyldige var og hvorfor han/hun kun hadde tatt den ene!

Vi har kommet i kontakt med Kaspar og han forteller oss at den har kommet tilbake i hans hender/føtter og setter pris på all hjelpen han fikk under denne vanskelige tiden.

- Husket at jeg måtte hinke resten av kvelden. Vet du hvor vanskelig det er å hinke med en Sofiero øl i hånden? Alt av kullsyre forsvinner, forteller Kaspar frustrert.

Bananbrød

Skapkokk?
Glad i mat?

Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

Bananbrød

Ingredienser:

bakepulver ts 2

modne bananer stk 2

farin dl 2

vaniljesukker ts 1

hvetemel cl 25

smør g 50

melk dl 1

egg stk 2

Fremgangsmåte:

Tett på: Øyvind J. Schjerven

Nytt år betyr ny fadderuke, og derfor også en ny velkomstkommité. Jeg har derfor tatt en liten prat med den ferske Velkomlederen Øyvind Jalland Schjerven, som sammen med resten av Velkom skal sørge for en god motagelse av årets nye onlinerne.

1. Hvorfor valgte du å studere informatikk?

Det var nok litt fordi jeg har vært borti Python og sånt da jeg gikk på fysikk, og fordi jeg tenkte det var et spennende valg å prøve. Det er jo også godt å vite at jeg er ganske sikra en jobb.

2. Hva er drømmejobben?

Jeg vil gjerne gjøre noe som forandrer livet til folk, for eksempel lage software som kan påvirke noen positivt. Har ikke gjort meg opp en veldig stor formening om en spesifikk bedrift enda. Har jo noen år til å bli bedre kjent med de, hehe.

3. Har du noen nyttårsforsett for året?

Nei, målet med dette semesteret var vel egentlig å gjøre det best mulig med Velkom. Jeg er ikke så opptatt av det med nyttårsforsetter, synes det er viktigere å kunne kontinuerlig jobbe med seg selv og bli en bedre person på den måten.

4. Kaffe eller PK?

Jeg klarer meg som regel med bare PK, men om morgenen så må jeg nesten ha kaffe. Kaffe får meg ut av senga, mens PK holder meg gående.

6. Er det noe du savner i Trondheim?

Savner jo en hel uke uten ekstrem vind minst to av dagene.

5. Favorittsesong? Hvorfor?

Sommer ligger øverst på lista, vinter, vår, og til slutt høst. Med høsten så går alt liksom bare i feil retning, det blir bare våtere, gråere og tristere. Jeg liker konseptet med snø, men ikke kulda det fører med seg. Om jeg kunne hatt snø uten de negative

konsekvensene, så hadde vinter vært favoritten. Ting er rett og slett enklere om sommeren.

7. Hvis du kunne vært hvem som helst for en dag, hvem ville du vært?

Tror kanskje jeg ville valgt en dag som noen som har det skikkelig fælt. Jeg tror folk flest ikke setter pris på de tingene vi har, og ville ha hatt godt av å føle litt på det. Man tenker ikke helt over det stresset og presset til de man kanskje vanligvis ville valgt på et slikt spørsmål. Kjendiser er nok ikke nødvendigvis så mye lykkeligere enn oss.

8. Hva motiverte deg til å søke leder av Velkom?

- Fadderukene i fjor var utrolig gøy, og ga meg en vennegjeng som jeg gleder meg til å dele fem år med. Var på en måte et eller annet jeg ikke fikk nok av, og jeg vil dele den gleden med masse nye fadderbarn til høsten.

9. Beste minne fra fadderukene?

Onlinelekene var veldig gøy, men beste minne var nok festen siste kvelden. På nattet ble det spilt disneysanger til klokken fem på morgenen.

10. Hva gleder du deg mest til med neste års fadderuker?

Gleder meg til å se smil på munnene til fadderbarna. Har også et tema på lager som jeg tror kan bli veldig kult, så det er bare å følge med!

TEKST & FOTO: BENEDICTE HELEN MYRVOLL

